

Gecelerden İlla ki Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ocak 2021

Hangi iklimde saklısın oysaki ikilem yüklü iken sözcüklerim bazen yan çizdiğim nasıl da aşikâr en çok hatta sadece kendime yüklendiğim ve işte göğün o devasa gözünde saklıyım ve aşkın uzamında, sefil benliğimle dokuduğum hayat denen rüzgârın da ta kendisi iken şiirlerim ve beni bana sunan ve üşüdüğüm kadar da erirken buzullarım sevgiye emanet ettiğim varlığım ve tüm sevdiklerim...

Uleması düşlerin ve mevsim karası gözlerin
Mevsimlerden gece, hafız
Gecelerden de illa ki şiir.
Bir beyitse içime sızan
Bir akitse içimi sızlatan
Bir resimse içine saklandığım
Ve göğsüme düşen bombalar
Demek ki daha da parçalanmalı yüreğim
Ki
Kilit noktası sevginin
Elbet daha çok acı çekip özlemeliyim.

Şarkılar evrenden armağan:
Sevgi ve umut ise Mevla'mdan
Düşe kalka yürüdüğüm şu yollar yok mu, ah?
Düşüncelerim kimi zaman zemini kaydıran
Ama illa ki sevgiyi mesken edindiğim
Ve işte ruhumu ferahlatan o tok sesi gecenin
Aç karnıma içtiğim şiirlerle
S/avunduğum aşkın ve umudun uğruna
Gelgeç gölgelere de itibar etmeden
Sevmelere tutkunum ben.

Makamı ne sahi, gecenin?
Bir de meramı düşlerin.
Bir kat iziyse dün de kalan
Yazıp da daha çok sevmeliyim ki:
Dağılsın kara bulutlar başımdan.

Mavi bir tenin eflatun gecesi

Kırmızı bayrağımın yüreğime eşlik eden her zerresi
Aşkla uğurladığım kimse
Aşka aşikâr bir kucak açan hangi şiirse
Sözcüklerim yangını büyüten
Yangınsa şiirleri evrene armağan eden
Azat edilesi bir beden ve cihan
Özgürlüğüm de bir ömür kısıtlanmışken
Sadece yazarken ve severken özgürüm ben.

Yolluğum hüznün ve masal
Yörük'üm aşk ve rüzgâr
Yörüngemse hikâye
Haraç mezat sattığım dünüm
Kimi zaman mutluluk kimi zaman işkence.

Layıyla yaşadım
Latif bir esinti ile aşka kapıldım
Düştümsen gözlerden
Ya, benim yaşlarımı kim sildi ezelden?

Muhtrasını verdi kalem ve ilham
Bezirgân başı bir şiirde yuvarlandım anbean
Tozutan evren tozutan bunca insan
Seviyorum da sahibi olduğum o tek zerreyi
Ve büyütüyorum benliğimi
Tek zerreden sonsuzluğa uzandığım
Kimse uzağımda yakınımda ve bana tüm kattıklarını.

Delişmen yüreğim, şaşkın ruhum
Göçebe bedenim, kaçık aklım
Sevgiyle yoğurdum ben ömrü ve düşleri
Saygıda kusur etmeden de aldım yüreğime
Varsa yoksa umudu ve hayalleri katık yaptım
Hem günüme hem sevgime
İssizliğin kayrasında büyüdü o hengâme
Kurşun ağırlığında bir yük ki azaldı da azaldı
İçin için sevdikçe.

Bir kozsa evrenin sunumu

Kozamda saklı tuttuđum ruhumu ve gururu
Aşka latife eden bir mutsa tařan içimden
řiar edindiğim ne çok duygu ve sevgi ezelden.